

повече минувачи се кръстосвахъ по посоката на разнитѣ улици, които излизатъ на мегдана : чиновници, търговци, военни, които отивахъ на службата си, госпожи, които бързахъ въ моднитѣ магазини — нагиздени.

— Ето тие прѣлестни госпожи! едвамъ си омили очитѣ и — по моднитѣ магазини! каза си той. — Каква прѣкрасна тема за да драсни човѣкъ една сатирка на нашитѣ гиздосани куклици!... Но не, стига вече отрицателни типове и песимизмъ. Моята цѣль е по-друга...

Въ Търговска улица движението бѣше по-голѣмо. По тротуаритѣ — минувачи, въ срѣдата пайтони вървѣхъ и се прѣсрѣщахъ. Нѣколко души любопитни зѣпахъ на прѣзстжклената изложба на галантерейнитѣ магазини. Единъ подуенски шопъ, съ връзка пилци увиснали на лакъта му, бѣше се заплѣсалъ смаянъ въ хубавия моденъ господинъ съ завити мустачета и високъ цилиндръ, окаченъ при вратата на дрѣхарския магазинъ на Йерохама. Единъ стражаринъ го дръпна за рамото, за да го свѣсти отъ това естетическо захласване и му каза, че мѣстото му не е тука. Шопътъ погледна стражарина, ухили му се, па отбѣгна нататъкъ, като фърляше прощаленъ погледъ на картината, въ сѣщия мигъ когато една възрастна дама, загледана другадѣ, облѣскваше крилатата си шапка съ гуглата на приятеля. Тая сцена извика усмивка по лицето на писателя.

— Мотивъ за единъ карикатуристъ, нищо повече — подума си той, и отмина.

III

Ксаишевъ.

Двѣ крачки по-нататъкъ него го спрѣ единъ господинъ съ лукаво и безочливо лице, съ голѣмъ носъ, и съ жълта изрусяла шапка на глава.